

ת"פ 9556/11/13 - מדינת ישראל נגד שלו חזן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 9556-11-13 מדינת ישראל נ' חזן

בפני
בעניין: כבוד השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
שלו חזן

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של גניבה ואיומים.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 21/12/12 בשעה 22:00 לערך, סמוך למועדון הווין בתלפיות בירושלים (להלן: "המועדון") פנה הנאשם אל מר אלעד רחימי (להלן: "המתלונן") וביקש ממנו לבצע שיחה ממכשיר הטלפון הנייד שלו. המתלונן נענה לבקשתו ומסר לנאשם את מכשיר הטלפון שלו. בשלב מסוים הכניס הנאשם את המכשיר לתוך כיס הג'קט שלו.

המתלונן ביקש מהנאשם להשיב לו את הטלפון אך הנאשם טען בפניו כי השיב לו את הטלפון, משהתעקש המתלונן ואמר לנאשם כי הבחין בו מכניס את הטלפון לכיס הג'קט שלו, איים הנאשם על המתלונן באומרו: "מה אתה לא מבין מה אני אומר לך, יש לך עשרים שניות להיכנס למועדון, אם לא אני דוקר אותך", ובשלב זה החל הנאשם למנות.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם, רווק בן כ-24 שנה, ילד רביעי במשפחה המונה זוג הורים גרושים ו-6 ילדים,

להתרשמות שירות המבחן, הורי הנאשם התקשו למלא תפקידם ההורי עקב בעיות בזוגיות, אשר השפיעו על התפקוד המשפחתי ומהווים רקע לקשייו ההתפתחותיים, ההתנהגותיים והרגשיים מהם סובל הנאשם, אלו הובילו בין היתר למעורבותו בפלילים.

הנאשם מתגורר בבית אביו בירושלים, יחד עם אחיו. מחודש 5/15 מבצע הנאשם עבודות שירות למשך 6 חודשים (שהושטו עליו ביום 19/2/15 במסגרת פ"ל 6644-02-14), כאשר עד למועד זה עבד כשנה במסעדה, לשביעות רצון מעסיקיו.

עד גיל 16 שנה שולב במסגרות חינוכיות מיוחדות, לרבות פנימיות. עם נשירתו ממסגרת הלימודים, השתלב הנאשם בעבודות מזדמנות בתחום השיפוצים. בשלב מסוים החל לנהל אורח חיים לקוי, הכולל שוטטות ברחובות, מעורבות בפלילים והתחברות לקבוצות שוליים.

הנאשם לא גויס לצה"ל בשל עברו הפלילי.

היסטוריה עבריינית ועבירה נוכחית

שירות המבחן מציין כי בין השנים 2008-2014 עמד הנאשם לדין בגין עבירות בתחום התעבורה, האלימות והרכוש ונדון למאסר מותנה, התחייבות של"צ וצו מבחן.

ב- 19/2/15 נדון הנאשם ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים בשל הרשעתו בעבירות שעניין נהיגה בפזיזות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שבל"ר לפי פקודת התעבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, ללא ביטוח ואי ציות לרמזור אדום.

ביחס לעבירות בהם הורשע בתיק שבפני נוטל הנאשם אחריות חלקית. הנאשם מודה כי ניסה לגנוב את מכשיר הטלפון של המתלונן, ביטא חרטה והבנה לנזק שגרם לו, אך מנגד, מכחיש כי איים עליו. בהמשך, ביטא הנאשם תחושת קורבנות ביחס להליך הפלילי המתנהל כנגדו ומתקשה לתת את הדין בשל מעשיו.

הנאשם מנסה לדבריו לנהל אורח חיים נורמטיבי הכולל תעסוקה מסודרת והתנתקות מחבריו המעורבים בפלילים, אך עברו הפלילי מקשה עליו.

להתרשמות שירות המבחן, קשייו של הנאשם בדחיית סיפוקים, התרכזותו בעצמו, דימויו העצמי הנמוך ורצונו להוכיח את יכולותיו וכוחותיו, עמדו ברקע לביצוע העבירות. עם זאת הנאשם אינו מעונין להשתלב בהליך טיפולי כלשהו.

המלצת שירות המבחן

נוכח נכונותו של הנאשם לנהל אורח חיים תקין ומשלא נפתחו נגדו תיקים פליליים (למעט התיק בביהמ"ש לתעבורה) משנת 2013, ובשל הקשיים הכלכליים עמם עתיד הוא להתמודד בשל רצוי עונש עבודות שירות ואינו עובד לפרנסתו, ממליץ שירות המבחן להסתפק בהשתתפותו לביצוע 200 שעות של"צ, הארכת המאסר המותנה העומד כנגדו והתחייבות

להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעוניה לעונש מתייחסת התביעה לערכים המוגנים שנפגעו במעשיו של הנאשם, לעברו הפלילי המכביד, נטילת אחריות חלקית והסיכוי להישנות מקרים דומים בעתיד, ועותרת להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר, תוך הפעלת המאסר המותנה בן 3 חודשים שהושת עליו במסגרת תיק 44234-11-10 בגין עבירת ביצוע גניבה.

מנגד, מציין הסנגור את תפקודו החיובי של הנאשם בעבודה, לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, נסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בתסקיר ולשאיפתו של הנאשם לקיים אורח חיים נקי מעבריינות.

בנסיבות העניין, מבקש הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן, להאריך את המאסר המותנה העומד כנגד הנאשם ולהשית עליו של"צ.

דין וגזירת דין

בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, על בית המשפט להתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

עבירת הגניבה

בעניין **מדיניות הענישה הנוהגת** אני אפנה לפסיקה הדנה במקרים דומים למקרה שבפני:

א. ברע"פ 7528/11 **גוטליב נ' מדינת ישראל** (26.10.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע שלוש עבירות של גניבה. הנאשמת נידונה לשישה חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים. הנאשמת נדונה בסיכום ל- 9 חודשי מאסר.

ב. ברע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.9.13), נדחתה בקשת רשות ערעור

של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת גניבה, כאשר גנב מכשיר טלפון סלולארי. לנאשם עבר פלילי אשר כלל 3 הרשעות בעבירות רכוש, מרמה ואליומות והוא נידון לעונש של 4 חודשי מאסר בפועל.

ג. ברע"פ 4973/12 **אמויאל נ' מדינת ישראל** (1.7.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה. הנאשם שלח ידו מעל דלפק פקידת הבנק, ולקח סכום כסף בסך 19,100 ₪ שהונח שם ללא השגחה. לנאשם עבר פלילי קודם והוא נידון לעונש מאסר בפועל למשך שלושה חודשים ויום.

ד. בע"פ (מח' י-ם) 8182-09-11 **אבו נג'מה נ' מדינת ישראל** (14.11.11), התקבל באופן חלקי ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה. הנאשם ניסה למכור לתייר גלויות, תוך שהוא מוציא מתוך תיקו של התייר ארנק שבו כסף מזומן ומסמכים אישיים. לנאשם עבר פלילי קודם. בית משפט השלום גזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה, במצטבר כן שהנאשם נדון ל- 30 חודשי מאסר בפועל. בית משפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל- 21 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלת המאסר המותנה.

ה. בעפ"ג (מח' י-ם) 25337-07-11 **מדינת ישראל נ' אבו סביתאן** (7.9.11), גזר בית משפט השלום 6 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות גניבה, וכן הפעיל במצטבר מאסר המותנה בן 6 חודשים. בית משפט המחוזי החמיר בעונש, והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר. בסיכום נדון הנאשם ל- 18 חודשים.

ו. בעפ"ג (מח' י-ם) 18727-03-10 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (22.4.10), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה, ונידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל, ועם הפעלת מאסר מותנה, ל- 11 חודשים.

ז. בת"פ (חי') **2987-11-02 מדינת ישראל נ' קוסיאקוב** (18.1.10), הורשע נאשם בביצוע עבירת גניבה מחנות, ונדון לחודשיים מאסר בפועל, ויחד עם הפעלת מאסר מותנה ל- 12 חודשים.

ח. בת"פ (פ"ת) 28425-02-13 **מדינת ישראל נ' דריבין** (4.11.13), הורשע נאשם בביצוע עבירת גניבה, כאשר נטל בושם מסניף "סופר-פארם" בשווי 695.95 ₪. לחובת הנאשם עמדו שש הרשעות קודמות. הנאשם נידון לחודשיים וחצי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים, ובסיכום ל- 10.5 חודשי מאסר בפועל.

ט. בת"פ (ב"ש) 12309-11-10 **מדינת ישראל נ' מרדו** (29.11.10), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע שלוש עבירות גניבה. הנאשם גנב בשלושה מועדים מכשירי טלפון סלולארי, ממתלוננים ששהו בבית חולים. לחובתו עבר פלילי מכביד. הנאשם נידון לשבעה חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת שני מאסרים מותנים אחד בחופף ואחד במצטבר, ובסך הכל ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

י. בת"פ (נת') 23992-11-09 **מדינת ישראל נ' אדדי** (26.1.10), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה. הנאשם נידון ל- 3 חודשי מאסר בפועל, והופעל בעניינו מאסר מותנה למשך 6 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר. בסיכום נגזר דינו של הנאשם כאן ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

הערך המוגן בעבירה של גניבה הינו הגנה על קניינו של אדם. במקרה של גניבת מכשיר טלפון "חכם" הרי שמדובר עמוד 4

בפגיעה בפרטיותו של בעל המכשיר, שעה שמכשירים אלו אינם משמשים רק לצרכי תקשורת אלא מהווים גורם אחסון למידע רב, לרבות מספרי טלפון שמורים, הודעות, סרטונים, תמונות פרטיות, תכתובות דואר אלקטרוני, ובנוסף, משמש גישה למאגרי מידע פרטיים ועוד.

בענין זה ועל גודל הנזק הנגרם לאדם שמכשיר הטלפון הנייד שלו ניטל ממנו, אני מפנה לדברים שנאמרו מפי כב' השופטת דיאנה סלע בת"פ 20658-12-12 (מחוזי-חיפה) מדינת ישראל נגד ישראל אלמלח:

"גזילתו של טלפון סלולרי בימים אלה, ובעיקר מכשירי טלפון "חכמים", מהווה למעשה גזילה של מחשב אישי, בו מאוחסן מידע אישי רב של הקורבן, על כל הכרוך בכך. אכן, מעבר לערך הכלכלי של המכשיר עצמו, קיים ערך כלכלי ורגשי למידע העלול ליפול בידי השודד, ומעבר לצער על אובדן הזכרון, אם מדובר בספר טלפונים, בתמונות אישיות, משפחתיות או בנתונים אחרים, יש חשש כי גורמים עברייניים יעשו בנתונים אלה שימוש נוסף.

נתתי דעתי לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפיהן ניצל הנאשם את טוב לבו של המתלונן שניאות לאפשר לו לבצע שיחה ממכשיר הטלפון שברשותו ובדרך בריונית ועזת פנים, סירב להשיבו למתלונן, תך שהוא מאיים עליו.

בחינת הענישה הנוהגת מעלה כי במקרה של גניבה של רכוש בעל שווי נמוך נוהגים בתי המשפט להשית ענישה הנעה בין עונש שאינו כולל רכיב מאסר לבין מאסר לתקופה קצרה.

לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערך המוגן, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה והפסיקה הנוהגת, אני סבור כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות.

עבירת האיומים

באשר **לעבירת האיומים** בה הורשע הנאשם הערך המוגן הוא הזכות לשלום הציבור והזכות לשלוות נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט.

יפים לעניינינו הדברים שנקבעו ברע"פ 2038/04 לם נ' מד"י:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של עמוד 5

הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

בחנית הפגיעה בערך החברתי המוגן, מוביל למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית, שכן דברי האיומים כוללים פגיעה בחייו של המתלונן והם באים מיד לאחר נטילת הטלפון מהמתלונן, דבר שבכוחו להעצים את החשש והפחד מפני הנאשם.

לטעמי, מתחם הענישה בעבירת האיומים שבפני נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בעבודות שירות.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם בן כ-24 שנה, הודה בביצוע המעשים המיוחסים לו אך נטל אחריות חלקית עליהן.

לנאשם עבר פלילי הכולל הרשעות בעבירות רכוש, אלימות, נהיגה ללא רישיון נהיגה והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

הנאשם מרצה בימים אלו עונש מאסר בעבודות שירות שהושת עליו ביום 19/2/15 במסגרת פ"ל 6644-02-14.

להערכת שירות המבחן, ברקע לביצוע העבירות עומדים העדר תמיכה וגבולות מצד הוריו, שלא היו פנויים לאורך השנים לספק את צרכיו של הנאשם. הנאשם מתקשה להפנים את חומרת מעשיו ומעביר את האחריות להם לגורמים שלישיים. הנאשם זקוק לסיוע מצד גורמים טיפוליים אך אינו מעוניין בכך.

מנגד, מדובר בעבירות שבוצעו בשנת 2012, לאחריו (בחודש 9/2013) ביצע הנאשם העבירות בהן הורשע בתיק פ"ל 6644-02-14 עליהן נשפט והועמד לדין. הנאשם מבטא כיום רצון לשנות אורחותיו ולתמיכה בדבריו אף הציג אישור ממעסיקו ממנו עולה כי הוא מתפקד במקום עבודתו באופן ראוי לשבח.

כנגד הנאשם עומד עונש מאסר מותנה בר הפעלה למשך 3 חודשים.

העונש הראוי בגין העבירות בהם הורשע הנאשם הוא עונש מאסר בפועל.

הדברים מתחדדים עוד נוכח עברו של הנאשם, המשך התנהגות עבריינית לאורך שנים והעדר הפנמה אמיתית.

הנאשם התנהל כאמור בדרך ביריונית ומאיימת ומטילת מורא כלפי אדם תמים מן השורה אשר כלל לא חטא לו.

התנהגותו של הנאשם במקרה שבפניי הינה התנהגות אשר ראוי לעקור מן השורש.

אין אני סבור כי ראוי או ניתן להאריך את תקופת המאסר המותנה, לא רק בשל כיעורן של העבירות שבפניי אלא גם בשל העובדה לפיה לא הוצגו הפנמה, חרטה ושיקום ממשיים, ואין די בעניין זה בנטילת אחריות בבית המשפט, ובעבודה במקום מסודר לתקופה.

עוד אין אני סבור כי חומרת העבירה והמתחמים הקיימים, מאפשרים סיום התיק שבפניי בשל"צ.

התלבטתי מאוד אם להשית על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריה.

עברו הפלילי של הנאשם וחומרת המעשה תומכים בגישה עונשית זו, אך מנגד חלוף הזמן (העבירה מ-2012), הרשעתו בעבירה מאוחרת ונטילת אחריות איפשרו לסיים את התיק שבפניי, לטעמי, ולא בלב קל, במאסר בעבודות שירות תוך איזון הענישה בקנס ופיצוי למתלונן.

הנאשם נשלח לממונה על עבודות השירות לצורך עריכת חוות דעת. הממונה אשר מכיר את התנהלותו של הנאשם מקרוב חיווה דעתו ביום 10.12.15 כי הנאשם אינו בשל לביצוע עבודות שירות.

לבקשת הנאשם, ניתנה לו הזדמנות נוספת להציג עניינו שוב אצל הממונה, אך חוות הדעת המדברת בעד עצמה מיום 13.3.16 שוללת אפשרות ביצוע עונש בדרך של עבודות שירות.

בנסיבות העניין אין מנוס אלא מלהטיל על הנאשם עונש של מאסר מאחורי סורג ובריה.

לפיכך אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. חודש מאסר לריצוי בפועל.

2. מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן שלושה חודשים מת"פ 44234-11-10

תקופת המאסר זו תצטבר למאסר שהושת על הנאשם בסעיף 1.

סה"כ ירצה הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל.

3. פיצוי כספי בסך 2,000 ₪ למתלונן נפגע העבירה.

הסכום ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.10.16.

היה ואחד התשלומים לא ישולם במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

4. שבעה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 36 חודשים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירת אלימות מסוג פשע.

5. שלושה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 36 חודשים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירת אלימות מסוג עוון ו/או איומים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 13 מרץ 2016, בנוכחות הצדדים.